

Vedoucí úloha jako antropologická konstanta

- CZ24 News | 4. února 2022

ČESKO: Michal Ševčík se zamýšlí nad tím, zda dnes nebyla vedoucí úloha KSČ nahrazena vedoucí úlohou (lumpen)inteligence?

Odkud se bere elitářské přesvědčení, že lidé z šoubyznysu a společenskovědních fakult jsou předurčení k rozhodování a určování směřování naší společnosti?

Co je příčinou skutečnosti, že herci a lidé blízcí zábavě mají zvláštní právo se ve veřejném mediálním prostoru vyjadřovat k politickým a společenským skutečnostem?

Proč na relativně velkém množství dnešních společenskovědních fakult připomíná studium ideologickou přípravku spočívající v osvojení si zvláštního jazyka, který neutralizuje skutečné sociální problémy a jiné uměle generuje?

Jsou herci a absolventi ideoborů inteligencí? Inteligencí jsou lidé vykonávající kvalifikovanou duševní činnost. Pak je třeba přejmenovat lídry našeho směřování. Herci a politrucci z ideofakult nejsou inteligencí v tom nejvlastnějším slova smyslu. Jedná se o servisní třídu, jejíž hlavním znakem je konformismus s čímkoliv, co přijde ze Západu. Dobro našich osvoboditelů od „totalitního komunismu“ je totiž esenciální a je třeba se k němu stavět s rituální dévotností, nejlépe zase na další věčné časy. Každý rituál má svá pravidla, zejména výročí úmrtí některých prezidentů či prioritizované „listopady“, zde se připomíná počátek naší skutečnosti, nového člověka a nových hodnot. Je rok 32. Čas, to je základní komodita všech sektářů, kteří kradou věčnost shůry a vyrábějí nové počátky. Patříme na Západ, přeci... Bez ohledu na fakt, čím se Západ za posledních 32 let stal.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Kdo si vzpomene na drtivou většinu občanů před 32 lety? Na lidi, kteří chtěli na jedné straně (a je nutno si to nezapírat) estetizující a velkorysý konzum Západu, jenž jim byl draze naservírován; na straně druhé, a to hovořím o skutečné inteligenci, která mohla, ale nemusela být organizována ve složkách Národní fronty, ale celé roky v normalizačních dobách usilovala za autonomii podniků a decentralizaci ztuhlé státní správy a chtěla zachovat výtěžky socialismu a tím nejsou myšleny jeho deformace způsobené napodobováním sovětského modelu konce 40. let, ale primárně ochranu socialistického charakteru výroby, byť na samosprávné úrovni a zodpovědnosti zaměstnaneckého aktivu. Kdo si vzpomene na lidi, kteří viděli v socialismu a jeho demokratizaci hlubokou myšlenku? Kdo si vzpomene, že požadavkem listopadu 1989 byla demokracie, ale nikoliv kapitalismus? Kdo si vzpomene, že většina občanů chtěla zachovat socialismus? Kdo si vzpomene na rafinované ztotožnění pojmů demokracie a kapitalismu, přesněji toleranci tohoto sémantického zmatení, na tento

(ne)průhledný grandiózní ideopodvod? Kdo bude vysvětlovat našim dětem, že listopad 1989 byla zrazená a ukradená demokratická revoluce kapitálem?

Preferovaná servisní třída stávajícího pozdního liberalismu, který můžeme nazývat progresivismem, jsou zástupci tzv. destrukční emancipace; pomáhají vynalézat kapitálu další obchodní příležitosti a přitom rozbijí zavedené sociální jednotky a vazby, tím vytváří podmínky pro vznik nových možností komodifikace, nezapomněli za pomoci EU, lobby a politických nevládek neutralizovat stát jako jediného garanta svobody a demokracie. Posledních 180 let nám ukazuje skutečnost, že kapitál se spojí s jakoukoliv ideologií bez ohledu na předchozí vztahy. Kapitál ochočil i rané socialistické směřování německého nacismu a italského fašismu. Kapitál nakonec vyhrál i souboj o zákazníka s Východem. Problém východoevropských komunistů byl v neschopnosti přejít z centrálního řízení k lokálnímu a rezignování na humanistické aspirace socialismu, celý problém se ve své podstatě redukoval na úroveň konzumu v obou blocích a soutěžení o banány a toaletní potřeby.

Přesto pro nás, kteří věří, že socialismus a demokracie k sobě patří, je demokracie prozatím uskutečnitelná pouze v rámci politické jednotky, které se říká národní stát. Liberalismus je ve stávající kondici zvláštní předehrou ke zrychlování koncentrace kapitálu a prekarizace společnosti. Vytvářením dalších pohlaví, přepisováním a znevažováním historie se těmto procesům pouze usnadňuje jejich průběh.

AUTOR: Michal Ševčík

[ZDROJ](#)